

VERTIMAS

PROTOKOLAS DĖL 1991 M. ALPIŲ KONVENCIJOS ĮGYVEDNINIMO TRANSPORTO SRITYJE
Transporto protokolas

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

LICHTENŠTEINO KUNIGAIKŠTYSTĖ,

MONAKO KUNIGAIKŠTYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

ir

EUROPOS BENDRIJA

Laikydamosi 1991 m. lapkričio 7 d. Konvencijoje dėl Alpių apsaugos (Alpių konvencija) iškelto uždavinio įgyvendinti nuoseklią Alpių regiono apsaugos ir tvaraus vystymosi politiką;

Laikydamosi savo įsipareigojimų, numatytų Alpių konvencijos 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse;

Suvokdamos, kad Alpių regiono ekosistemos ir kraštovaizdžiui iškyla ypatinga rizika, kad dėl regiono geografinių sąlygų ir topografijos gali vis didėti tarša bei triukšmas ir tai, kad Alpių regione glūdi unikalūs gamtos ištekliai bei unikalus kultūros paveldas;

Suvokdamos, kad nesiimant atitinkamų priemonių, transportas ir jo daroma žala aplinkai vis didės dėl tolesnės rinkų integracijos, socialinio ir ekonominio vystymosi bei laisvalaikio veiklos;

Išitikinusios, kad vietos gyventojams turi būti sudaryta galimybė rengti savus socialinio, kultūrinio bei ekonominio vystymosi planus ir dalyvauti juos įgyvendinant pagal dabartinę institucinę sistemą;

Suvokdamos, kad transportas negali neturėti poveikio aplinkai ir tai, kad būtina kovoti su jo daroma žala aplinkai, kuri turi vis didesnę neigiamą poveikį ir kelia vis didesnę riziką ekologijai, sveikatai ir saugai, o su tuo reikia kovoti laikantis bendro požiūrio;

Suvokdamos, kad gabenant pavojingas medžiagas – būtinos sustiprintos saugos priemonės;

Suvokdamos, kad būtina numatyti nuoseklias stebėjimo, mokslinių tyrimų, informacijos bei konsultacijų teikimo priemones siekiant nustatyti transporto, sveikatos, aplinkos bei ekonominio vystymosi sąsajas ir aiškiai nurodyti už būtinybę sumažinti daromą žalą aplinkai;

Suvokdamos, kad tvarumo principais pagrįsta transporto politika Alpių regione suinteresuoti tiek Alpių regiono gyventojai, tiek ir už jo ribų gyvenantys gyventojai ir tai, kad taip pat būtina saugoti tiek Alpių regionus tiek kaip gyvenamąsias vietas, tiek kaip gamtos ir ekonominį regioną;

Suvokdamos, kad viena vertus – iš dalies nepakankamai išnaudojamas transporto rūšių dabartinis potencialas, o kita vertus – nepakankamai atsižvelgiama į ekologiškesnės transporto sistemoms skirtų infrastruktūrų svarbą (pavyzdžiui, geležinkelio transportą, vidaus vandenų ir jūrų transportą ir kombinuotą transportą) arba į įvairių transporto priemonių tarptautinį suderinamumą bei funkcionalumą ir tai, kad dėl šios priežasties būtina racionalizuoti tokias transporto sistemas iš esmės stiprinant tinklus Alpių regione ir už jo ribų;

Suvokdamos, kad regioninis planavimas ir ekonominės politikos sprendimai, priimami Alpių regione ir už jo ribų, labai atsiliepia transporto Alpėse plėtojimui;

Norėdamos ryžtingai prisidėti prie tvaraus vystymosi ir gyvenimo kokybės gerinimo mažinant eismo srautą, ekologiškiau tvarkydamos transportą ir didindamos esamų transporto sistemų našumą bei veiksmingumą;

Įsitikinusias, kad būtina ekonominių interesų, socialinių poreikių ir aplinkos apsaugos reikalavimų pusiausvyra;

Deramai atsižvelgdamos į dvišales ir daugiašales Susitariančiųjų Šalių ir Europos bendrijos sudarytas konvencijas, visų pirma transporto srityje;

Įsitikinusias, kad tam tikros problemos gali būti išspręstos tik tarpvalstybiniu lygiu ir, kad tam būtina patvirtinti bendras priemones Alpių valstybių vardu,

SUSITARĖ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslai

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja vykdyti tausojančio aplinką transporto politiką, kuri:

a) sumažins Alpių regiono vidaus transporto ir Alpes kertančio transporto daromą neigiamą poveikį ir riziką iki tokio lygio, kuris nebūtų žalingas žmonėms, florai bei faunai ir jų aplinkai bei gyvenamosioms vietovėms, *inter alia*, vis didesnę transporto, ypač krovinių, dalį perkeltant geležinkeliams, visų pirma sukuriant atitinkamas infrastruktūras ir priemones laikantis rinkos principų;

b) prisidės prie gyvenamųjų vietovių ir ekonominių zonų, kuriose Alpių regione gyvenantys žmonės gyvena ir dirba, tvaraus vystymosi įgyvendinant transporto politiką, kuri apima visas transporto rūšis ir yra tarpusavyje suderinta su skirtingomis Susitariančiosiomis Šalimis;

c) padės sumažinti ir kiek įmanoma išvengti poveikio, kuris galėtų kelti grėsmę Alpių regiono, kurio svarba driekiasi už jo ribų, vaidmeniui bei gamtiniais ištekliams, ir kuris galėtų kelti pavojų Alpių regiono gamtos bei kultūros paveldui;

d) didinant transporto sistemų veiksmingumą ir skatinant ekologiškiausias bei ekonomiškiausiai gamtinius išteklius naudojančias transporto rūšis užtikrins Alpių regiono vidaus

ir jį kertančio transporto judėjimą ekonomiškai priimtinomis kainomis;

e) užtikrinti sąžiningą konkurenciją tarp transporto rūšių.

2. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja vystyti transporto sektorių taikydamos atsargumo principą, prevencinį principą ir principą „teršėjas moka“.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame Protokole:

Transportas per Alpes – transportas, kurio maršruto išvykimo ir atvykimo punktai yra už Alpių regiono.

Alpių regiono vidaus transportas – transportas, kurio maršruto išvykimo ir atvykimo punktai yra Alpių regione (vidaus transportas), įskaitant transportą, kurio maršruto išvykimo arba atvykimo punktai yra Alpių regione.

Priimtini neigiami poveikiai ir rizika – neigiami poveikiai ir rizika, kurie turi būti apibrėžiami pasitelkiant poveikio aplinkai įvertinimą bei rizikos analizę siekiant, kad toliau nedidėtų neigiamas poveikis ir rizika, o prireikus juos mažinti taikant atitinkamas priemones, kai vykdomi nauji statybos darbai arba turinčių didelį poveikį žemei esamų infrastruktūrų atžvilgiu.

Išorės sąnaudos – sąnaudos, kurių nepadengia prekių ar paslaugų naudotojas. Jas sudaro infrastruktūros, kuria naudojasi nemokamai, sąnaudos, dėl aplinkos taršos bei triukšmo patirtos sąnaudos ir dėl transporto padarytos žalos žmonėms ir nuosavybei patirtos sąnaudos.

Nauji didelės apimties statybos darbai, esamų transporto infrastruktūrų pakeitimai arba didesni plėtojimai – poveikį turintys infrastruktūros projektai, kuriems pagal nacionalinius teisės aktus dėl poveikio įvertinimo arba pagal galiojančias tarptautines konvencijas, taikomas poveikio aplinkai įvertinimas.

Didelio eismo pralaidumo keliai – visi greitkeliai ir keliai, turintys dvi ar daugiau eismo juostas, be sankryžų, arba visi keliai, kuriuose eismo intensyvumas panašus į greitkelių.

Aplinkos kokybės tikslai – tikslai, kuriais apibūdinamas siektinas aplinkos kokybės lygis deramai atsižvelgiant į poveikį ekosistemoms. Jais nustatomi (atnaujintini) kokybės kriterijai, skirti gamtos ir kultūros paveldo apsaugai, materialiu, geografiniu ir su laiku susijusiu požiūriu.

Aplinkos kokybės standartai – konkretūs standartai, kurie sudaro galimybes įgyvendinti aplinkos kokybės tikslus. Jais nustatomi tam tikriems parametrams taikytini tikslai, įvertinimo procedūros arba bendri reikalavimai.

Aplinkos kokybės rodikliai – rodikliai, kuriais sudaromos galimybės išmatuoti arba įvertinti šiuo metu daromą žalą aplinkai ir numatyti visus pokyčius.

Atsargumo principas – principas, pagal kurį neturėtų būti atidedamos priemonės, skirtos išvengti, kontroliuoti arba sumažinti rimtą arba negrįžtamą poveikį sveikatai ir aplinkai, argumentuojant, kad moksliniais tyrimais dar nėra galutinai įrodytas priežasties ir pasekmės ryšys tarp atitinkamų medžiagų ir galimos jų daromos žalos sveikatai bei aplinkai.

Principas „teršėjas moka“, įskaitant atsakomybės už sukeltą poveikį pripažinimą – principas, pagal kurį dėl žalos aplinkai prevencijos, kontrolės bei sumažinimo patirtos sąnaudos ir sąnaudos atkuriant aplinką iki priimtinos būklės turi tekti teršėjams. Pastarieji turėtų, kiek įmanoma, sumokėti visas dėl transporto poveikio sveikatai ir aplinkai patirtas sąnaudas.

Tikslingumo tyrimas – planuojant naujus didelės apimties statybos darbus, esamų transporto infrastruktūrų pakeitimus arba didesnius plėtojumus pagal nacionalinę teisę atliekamas tyrimas dėl projektų tikslingumo atsižvelgiant tiek į poveikį transporto politikai ir ekonomikai, tiek ir į poveikį aplinkai ir socialinį bei kultūrinį poveikį.

3 straipsnis

Aplinką tausojantis transportas ir mobilumas

1. Siekdamas, kad transporto plėtojimas būtų aplinką tausojantis, Susitariančiosios Šalys įsipareigoja suderintos transporto ir aplinkos politikos priemonėmis užkirsti kelią transporto daromam neigiamam poveikiui bei keliamai rizikai atsižvelgdamas į:

a) aplinkos apsaugos svarbą, kad:

aa) gamtinių išteklių naudojimas būtų sumažintas iki tokio lygio, kuris, kiek įmanoma, neviršytų jų natūralaus atsinaujinimo galimybių;

bb) kenksmingi išmetamieji teršalai būtų sumažinti iki tokio lygio, kuris nebūtų žalingas atitinkamos aplinkos pajėgumui absorbuoti;

cc) medžiagų patekimas į aplinką būtų apribotas siekiant išvengti žalos aplinkos struktūroms ir natūraliems medžiagų atsinaujinimo ciklams;

b) gyventojų reikalavimus, kad:

aa) sudarant galimybes naudotis asmenimis, darbo jėga, prekėmis ir paslaugomis tuo pačiu veiksmingai saugant aplinką, tausiai naudojant energiją bei erdvę ir tenkinant esminius gyventojų poreikius;

bb) būtų išvengta pavojaus žmonių sveikatai ir sumažinta aplinkos nelaimių rizika, taip pat nelaimingų atsitikimų skaičius bei rimtumas;

c) ekonominių kriterijų svarbą, kad:

aa) būtų padidintas transporto sektoriaus rentabilumas ir internalizuotos išorės sąnaudos;

bb) būtų skatinamas optimalus esamų infrastruktūrų panaudojimas;

cc) būtų padidintas užimtumas įmonėse, kurios įvairiuose ekonomikos sektoriuose pasiekė gerų rezultatų;

d) poreikį imtis griežtesnių priemonių triukšmui sumažinti, kadangi Alpių topografija yra ypatinga.

2. Laikydamosi galiojančių nacionalinės ir tarptautinės teisės aktų transporto srityje, Susitariančiosios Šalys įsipareigoja rengti nacionalines, regionines ir vietos strategijas, tikslus ir priemones, kuriose:

- a) būtų atsižvelgiama į įvairius aplinkos, ekonominius ir socialinius bei kultūrinius duomenis, taip pat į skirtingus poreikius;
- b) būtų sudarytos galimybės sumažinti transporto daromą žalą aplinkai įdiegiant ekonomines priemones kartu su regioniniam bei transporto planavimui skirtomis priemonėmis.

4 straipsnis

Protokolo tikslai įgyvendinant kitas politikos kryptis

1. Susitariančiosios Šalys, įgyvendindamos kitas politikos kryptis, įsipareigoja atsižvelgti į šio Protokolo tikslus.
2. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja numatyti ir vertinti kitų politikos krypčių, strategijų ir koncepcijų, įgyvendinamų ne transporto srityje, poveikį.

5 straipsnis

Regiono ir vietos valdžios institucijų dalyvavimas

1. Susitariančiosios Šalys skatina kompetentingų institucijų tarptautinį bendradarbiavimą siekiant rasti geriausius sprendimus tarptautiniu lygiu ir pasiekti susitarimą dėl suderintų sprendimų.
2. Pagal savo institucinę sistemą kiekviena Susitariančioji Šalis apibrėžia tinkamiausią tiesiogiai susijusių institucijų ir regiono valdžios institucijų veiklos koordinavimo bei bendradarbiavimo lygį, kad būtų skatinamas solidarūs atsakomybės pasidalijimas, pirmiausia siekdama pasinaudoti sinergijomis ir jas plėtoti, įgyvendindama transporto politiką ir su ja susijusias priemones.
3. Tiesiogiai susijusios regiono ir vietos valdžios institucijos dalyvauja įvairiuose šių politikos krypčių ir priemonių rengimo bei įgyvendinimo etapuose, neviršydamos savo kompetencijos ribų ir nepažeisdamos dabartinės institucinės sistemos.

6 straipsnis

Sustiprintas nacionalinis reglamentavimas

Siekiant apsaugoti ekologijos požiūriu jautrų Alpių regioną ir nepažeidžiant galiojančių tarptautinių konvencijų Susitariančio-

sios Šalys gali imtis priemonių, viršijančių numatytąsias šiame Protokole, dėl ypatingos jų gamtos vietovių padėties arba dėl visuomenės sveikatos, saugos arba aplinkos apsaugos priežasčių.

II SKYRIUS

KONKREČIOS PRIEMONĖS

A. STRATEGIJOS, KONCEPCIJOS, PROJEKTAI

7 straipsnis

Bendroji transporto politikos strategija

1. Siekdamas užtikrinti tvarumą Susitariančiosios Šalys įsipareigoja skatinti racionalų, saugų transporto valdymą, visų pirma suderintų tarpvalstybinių tinklų srityje, kad:

- a) būtų užtikrintas skirtingų transporto rūšių bei priemonių pagrįstas derinimas ir skatinamas įvairių transporto rūšių naudojimas;
 - b) būtų optimizuotas esamų transporto sistemų bei infrastruktūrų Alpėse, įskaitant elektroninių duomenų perdavimą, naudojimas ir apmokestinamos teršėjų išorės bei infrastruktūros sąnaudos kuo labiau atsižvelgiant į daromą žalą;
 - c) struktūrinėmis ir regioninio planavimo priemonėmis būtų skatinama perduoti keleivių ir prekių vežimą ekologiškesnėmis transporto priemonėmis ir įvairiarūšio transporto sistemoms;
 - d) būtų prisidedama prie eismo srauto mažinimo.
2. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja imtis būtinų priemonių tam, kad kiek įmanoma būtų užtikrintų:

- a) susisiekimo kelių apsaugą nuo gamtinių pavojų;
- b) asmenų ir aplinkos apsaugą vietovėse, kuriose transporto žala yra ypač didelė;
- c) laipsnišką visų transporto rūšių pavojingų medžiagų emisijų ir triukšmo mažinimą, įskaitant pasitelkus geriausias turimas technologijas;
- d) didesnę transporto saugą.

8 straipsnis

Vertinimas ir tarpvyriausybinių konsultacijų procedūra

1. Atlikdamos naujus didelės apimties statybos darbus, keisdamos arba išplėsdamos esamas transporto struktūras Susitariančiosios Šalys įsipareigoja atlikti tikslingumo tyrimus, poveikio aplinkai įvertinimus bei rizikos analizę ir įvertinti rezultatus atsižvelgdamos į šio Protokolo tikslus.

2. Transporto infrastruktūros Alpėse planavimas turi būti atliekamas koordinuotai ir suderintai. Tuo atveju, kai projektai turi didelį tarpvalstybinį poveikį, kiekviena Susitariančioji Šalis tuomet, kai pateikiami tyrimai, įsipareigoja vykdyti bendras konsultacijas su kitomis suinteresuotomis Susitariančiosiomis Šalimis. Šiomis nuostatomis nepažeidžiama kiekvienos Susitariančiosios Šalies teisė statyti transporto infrastruktūrą, kuri laikantis jos vidaus teisės nuostatų buvo patvirtinta priimant šį Protokolą, arba kurios poreikis buvo nustatytas laikantis teisės.

3. Susitariančiosios Šalys skatina labiau atsižvelgti į transporto politiką vykdant su aplinkos apsauga susijusį įmonių jų šalyse valdymą.

B. TECHNINĖS PRIEMONĖS

9 straipsnis

Viešasis transportas

Siekiant tausojant aplinką išlaikyti ir gerinti Alpių gyvenamosios vietovės struktūrą bei ekonominę sąrangą, taip pat jų patrauklumą poilsiui bei laisvalaikiui, Susitariančiosios Šalys įsipareigoja skatinti patrauklių vartotojų, prie aplinkos pritaikytų viešojo transporto sistemų kūrimą ir plėtojimą.

10 straipsnis

Geležinkelių transportas ir vidaus vandenų bei jūrų transportas

1. Siekiant geriau pasinaudoti būtent tuo, kad geležinkeliai atitinka tolimojo susisiekimo transporto reikalavimus, ir siekiant pasinaudoti geležinkelių tinklu ekonominės veiklos ir turizmo Alpėse tikslais, Susitariančiosios Šalys savo kompetencijos ribose skatina:

- a) geležinkelių infrastruktūros gerinimą tiesiant naujus ir plėtojant svarbiausius geležinkelių maršrutus per Alpes, įskaitant jungiamuosius maršrutus ir tinkamus terminalus;
- b) tolesnį geležinkelio įmonių optimizavimą ir modernizavimą, visų pirma tarptautinio susisiekimo srityje;

c) priemonių patvirtinimą siekiant perduoti prekių vežimą tolimaisiais maršrutais geležinkeliams ir toliau derinti rinkliavas už naudojimąsi transporto infrastruktūra;

d) įvairiarūšio transporto sistemas ir tolesnį geležinkelių transporto plėtojimą;

e) aktyvesnį geležinkelių naudojimą ir tolimojo susisiekimo keleivinio transporto, regioninio transporto bei vietinio transporto patogių naudoti sąveikų sukūrimą.

2. Siekdamas sumažinti sausumos transportu vežamų prekių kiekį, Susitariančiosios Šalys skatina pastangas daugiau naudotis vidaus vandenų bei jūrų transportu.

11 Straipsnis

Kelių transportas

1. Susitariančiosios Šalys netiesia naujų, didelio eismo pralaidumo kelių transportui per Alpes.

2. Didelio eismo pralaidumo kelių projektai Alpių regiono vidaus transportui gali būti rengiami, jeigu:

- a) Alpių konvencijos 2 straipsnio 2 dalies j punkte išdėstytus tikslus galima pasiekti taikant atitinkamas atsargumo ir kompensacines priemones, nustatytas poveikio aplinkai įvertinime;
 - b) transporto reikalavimų negalima įvykdyti geriau naudojantis esamu kelių ir geležinkelių pralaidumu, plečiant esamas ar kuriant naujas geležinkelių transporto ir vidaus vandenų bei jūrų transporto infrastruktūras, gerinant kombinuoto transporto sistemą ar bet kokiomis kitomis transporto organizavimo priemonėmis;
 - c) tikslingumo tyrimo rezultatai parodė, kad projektas yra ekonomiškai perspektyvus, rizika yra ribota, o poveikio aplinkai įvertinimo rezultatas – teigiamas.
 - d) atsižvelgiama į regioninį planavimą ir (arba) programas bei tvaraus vystymosi principus.
3. Tačiau, atsižvelgdamos į geografiją ir Alpių regiono ypatingą struktūrą, kurią ne visada galima veiksmingai aptarnauti pasitelkus vien viešąjį transportą, Susitariančiosios Šalys pripažįsta būtinybę atokiose srityse sukurti ir eksploatuoti pakankamas transporto infrastruktūras privataus transporto eksploatavimui.

12 straipsnis

Oro transportas

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja kuo labiau mažinti oro transporto daromą žalą aplinkai, įskaitant orlaivių keliamą triukšmą, neperkeldamos oro transporto į kitus regionus. Atsižvelgdamos į šio Protokolo tikslus, jos dės pastangas apriboti arba, atitinkamais atvejais, uždrausti desantavimą visose vietose, išskyrus aerodromus. Siekdamos apsaugoti laukinę gyvūniją, Susitariančiosios Šalys imasi priemonių, skirtų nustatyti laiko ir vietos apribojimus, taikomus nemotoriniam oro transportui, naudojamam laisvalaikio tikslams.

2. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja gerinti viešojo transporto sistemas siekiant susieti Alpių pakraščiuose esančius oro uostus su įvairiais Alpių regionais, kad būtų galima patenkinti transporto poreikį toliau nedarant žalos gamtai. Siekdamos šio tikslo, Susitariančiosios Šalys kuo labiau apriboja naujų oro uostų statybą ir bet koki didesnę jau esančių oro uostų Alpeise plėtoją.

13 straipsnis

Turizmo infrastruktūra

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja vertinti, atsižvelgdamos į šio Protokolo tikslus, naujų turizmo infrastruktūros objektų poveikį transportui ir prireikus imtis atsarginių ar kompensacinių priemonių, kad būtų įgyvendinti šio ar kitų protokolų tikslai. Šiuo atveju pirmenybė teikiama viešajam transportui.

2. Susitariančiosios Šalys remia mažo eismo pralaidumo zonų bei zonų, kuriose eismas nevyksta, kūrimą ir jų eksploataciją, automobilių eismo uždraudimą tam tikrose turistinėse vietovėse ir priemones, skirtas skatinti turistus atvykti ne automobiliais ar jų nenaudoti.

14 straipsnis

Faktinės sąnaudos

Siekdamos daryti įtaką transporto maršrutams daugiau atsižvelgiant į įvairių transporto rūšių faktines sąnaudas, Susitariančiosios Šalys susitaria taikyti principą „teršėjas moka“ ir remti infrastruktūros sąnaudų ir išorės sąnaudų apskaičiavimo sistemos sukūrimą bei naudojimą. Tikslas – laipsniškai įdiegti rinkliavų sistemas priklausomai nuo konkrečios transporto rūšies siekiant teisingai padengti tokias faktines sąnaudas ir:

- a) skatinti ekologiškiausių transporto rūšių ir priemonių naudojimą;
- b) užtikrinti labiau subalansuotą naudojimąsi transporto infrastruktūra;
- c) teikti paskatas, kad būtų labiau pasinaudojama galimybėmis sumažinti sąnaudas aplinkos apsaugai ir socialines-ekon-

mines sąnaudas pasitelkiant struktūrines ir regionines planavimo priemones, turinčias poveikio transportui.

C. STEBĖSENA IR KONTROLĖ

15 straipsnis

Pasiūla ir transporto infrastruktūros naudojimas

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja informaciniame dokumente registruoti didelio eismo pralaidumo transporto infrastruktūros ir transporto sistemų būklę, plėtoją, naudojimą bei gerinimą ir žalos aplinkai sumažėjimą bei šią informaciją reguliariai atnaujinti. Rengiant šį dokumentą informacija pateikiama vienoda forma.

2. Remdamosi pirmiau nurodytu informaciniu dokumentu, Susitariančiosios Šalys svarsto, kiek įgyvendinimo priemonės prisidėjo siekiant Alpių konvencijos ir visų pirma šio Protokolo tikslų bei juos toliau plėtojant.

16 straipsnis

Aplinkos kokybės tikslai, standartai ir rodikliai

1. Susitariančiosios Šalys nustato ir įgyvendina aplinkos kokybės tikslus aplinką tausojančių transporto priemonių kūrimo srityje.

2. Jos sutinka dėl būtinybės nustatyti tinkamus Alpių regiono specifinių reikalavimų standartus ir rodiklius.

3. Taikant šiuos standartus ir rodiklius siekiama įvertinti pokyčius, turinčius poveikio aplinkai ir sveikatai dėl transporto padarytos žalos.

III SKYRIUS

VEIKLOS KOORDINAVIMAS, MOKSLINIAI TYRIMAI IR INFORMACIJA

17 straipsnis

Veiklos koordinavimas ir keitimasis informacija

Susitariančiosios Šalys susitaria prireikus rengti bendrus posėdžius siekdamos:

- a) įvertinti pagal šį Protokolą taikomų priemonių poveikį;
- b) konsultuotis viena su kita prieš priimdamos bet kokius svarbius su transporto politika susijusius sprendimus, kurie gali daryti poveikį kitoms Susitariančiosioms valstybėms;
- c) skatinti keitimąsi informacija apie šio Protokolo įgyvendinimą, pirmenybę teikiant esamų informacinių sistemų naudojimui;

- d) pasiekti susitarimą prieš priimant bet kokius svarbius su transporto politika susijusius sprendimus, visų pirma siekiant juos įtraukti į suderintą tarpvalstybinę regioninę planavimo politiką.

18 straipsnis

Moksliniai tyrimai ir stebėjimas

1. Susitariančiosios Šalys glaudžiai bendradarbiauja skatinamos ir derindamos transporto ir aplinkos sąveikos Alpėse bei konkrečių technologinių pokyčių mokslinius tyrimus bei sistemingą stebėjimą, kadangi dėl to padidės ekologiškų transporto sistemų ekonominis veiksmingumas.
2. Į bendrų mokslinių tyrimų ir bendro stebėjimo rezultatus bus tinkamai atsižvelgiama nagrinėjant Protokolo įgyvendinimą, visų pirma siekiant sukurti metodus ir kriterijus, kurie sudarys galimybę apibrėžti tvarų transporto plėtojimą.
3. Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad įvairūs nacionaliniai mokslinių tyrimų ir sistemingo stebėjimo rezultatai būtų įtraukti į bendrą nuolatinio stebėjimo ir informavimo sistemą ir, nepažeidžiant dabartinės institucinės sistemos, būtų prieinami visuomenei.
4. Susitariančiosios Šalys remia bandomuosius projektus, skirtus aplinką tausojančio transporto koncepcijoms ir technologijoms.
5. Susitariančiosios Šalys remia įvairiarūšio strateginio poveikio įvertinimo metodų pritaikomumo Alpėse mokslinius tyrimus.

19 straipsnis

Mokymas ir visuomenės informavimas

Susitariančiosios Šalys skatina pirminį bei tęstinį mokymą ir visuomenės informavimą apie šio Protokolo tikslus, priemones ir įgyvendinimą.

IV SKYRIUS

STEBĖSENA IR VERTINIMAS

20 straipsnis

Įgyvendinimas

Susitariančiosios Šalys įsipareigoja, imdamosi visų tinkamų priemonių, užtikrinti šio Protokolo įgyvendinimą nepažeidžiant dabartinės institucinės sistemos.

21 straipsnis

Protokole numatytų įsipareigojimų vykdymo stebėseną

1. Susitariančiosios Šalys Nuolatiniam komitetui reguliariai teikia ataskaitas apie pagal šį Protokolą įgyvendinamas priemones. Ataskaitose taip pat nagrinėjamas priemonių, kurių buvo imtasi, veiksmingumas. Alpių konferencija nustato ataskaitų periodiškumą.
2. Nuolatinis komitetas šias ataskaitas nagrinėja siekiant užtikrinti, kad Susitariančiosios Šalys įvykdė Protokole numatytus įsipareigojimus. Jis taip pat gali paprašyti atitinkamų Susitariančiųjų Šalių pateikti papildomos informacijos arba gali naudotis kitais informacijos šaltiniais.
3. Nuolatinis komitetas parengia šiame Protokole numatytų įsipareigojimų vykdymo Susitariančiosiose Šalyse ataskaitą, skirtą Alpių konferencijai.
4. Alpių konferencija nagrinėja šią ataskaitą. Nustačiusi, kad įsipareigojimų nebuvo laikomasi, ji gali priimti rekomendacijas.

22 straipsnis

Nuostatų veiksmingumo vertinimas

1. Susitariančiosios Šalys reguliariai nagrinėja ir vertina šio Protokolo nuostatų veiksmingumą. Prireikus jos svarsto, ar reikia priimti atitinkamus šio Protokolo pakeitimus, jei tai yra būtina siekiant tikslų.
2. Pagal dabartinę institucinę sistemą atliekant šį vertinimą dalyvauja regioninės ir vietinės institucijos. Gali būti konsultuojamasi su šioje srityje veikiančiomis nevyriausybinėmis organizacijomis.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Alpių konvencijos ir Protokolo sąsajos

1. Šis Protokolas yra Alpių konvencijos protokolas pagal šios Konvencijos 2 straipsnį ir kitus atitinkamus straipsnius.
2. Šio Protokolo Susitariančiąja Šalimi gali tapti tik Alpių konvencijos Susitariančiosios Šalys. Alpių konvencijos denonsavimas yra ir šio Protokolo denonsavimas.
3. Alpių konferencijoje sprendžiant su šiuo Protokolu susijusius klausimus, balsavime gali dalyvauti tik šio Protokolo Susitariančiosios Šalys.

24 straipsnis

Pasirašymas ir ratifikavimas

1. Šis Protokolas Alpių konvenciją pasirašiusioms valstybėms ir Europos bendrijai teikiamas pasirašyti 2000 m. spalio 31 d., o Austrijos Respublikai, kuri yra depozitaras, nuo 2000 m. lapkričio 6 d.
2. Šis Protokolas Susitariančiosioms Šalims, kurios išreiškė savo sutikimą būti saistomos šio Protokolo, įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai trys valstybės deponuoja savo ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentus.
3. Susitariančiosioms Šalims, kurios vėliau išreiškia savo sutikimą būti saistomos Protokolo, Protokolas įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai deponuojami ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai. Įsigaliojus Protokolo pakeitimui, visos naujos šio Protokolo Susitariančiosios Šalys tampa Protokolo su pakeitimais Susitariančiosiomis Šalimis.

25 straipsnis

Pranešimas

Kiek tai susiję su šiuo Protokolu, depozitaras praneša visoms preambulėje nurodytoms valstybėms ir Europos bendrijai apie:

- a) kiekvieną pasirašymą;
- b) kiekvieno ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento pateikimą;
- c) kiekvieną įsigaliojimo datą;
- d) kiekvieną Susitariančiosios Šalies ar pasirašiusios valstybės padarytą deklaraciją;
- e) kiekvieną denonsavimą, apie kurį pranešė Susitariančioji Šalis, įskaitant denonsavimo įsigaliojimo datą.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Priimta dutūkstantųjų metų spalio trisdešimt pirmą dieną Liucernoje prancūzų, vokiečių, italų ir slovėnų kalbomis. Visi keturi tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Austrijos nacionaliniuose archyvuose. Depozitaras išsiunčia visoms šį Protokolą pasirašiusioms valstybėms patvirtintas kopijas.

Vokietijos Federacinės Respublikos vardu,
Prancūzijos Respublikos vardu,
Italijos Respublikos vardu,
Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu,
Monako Kunigaikštystės vardu,
Austrijos Respublikos vardu,
Šveicarijos Konfederacijos vardu,
Slovėnijos Respublikos vardu,
Europos bendrijos vardu.